

DECIZIE

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul	Valeriu Doagă
Judecătorii	Vera Macinskaia, Ion Vîlcov
	Iurie Șumcov, Ion Corolevski

examinând recursul declarat de către Penitenciarul nr. 17 Rezina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Zlobin împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la recunoașterea refuzului ilegal și obligarea la plata indemnizației unice la eliberarea din locul de detenție, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012, prin care apelul declarat de către Penitenciarul nr. 17 Rezina a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Rîbnița din 26 ianuarie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 08 decembrie 2011, Nicolae Zlobin a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la recunoașterea refuzului ilegal și obligarea la plata indemnizației unice la eliberarea din locul de detenție.

În motivarea acțiunii reclamantul Nicolae Zlobin a indicat că la 21 aprilie 2011, a fost eliberat din Penitenciarul nr. 17 Rezina. Înainte de eliberare, la 14 decembrie 2010, a transmis în adresa administrației penitenciarului o cerere, prin care a solicitat achitarea indemnizației unice la eliberare din locul de detenție. La eliberare din penitenciar i-a fost refuzată plata indemnizației unice pe motivul că în anul 2006, a primit indemnizația unică la eliberarea din locurile de detenție.

Consideră că conform prevederilor art. 15/1 alin. (1) al Legii nr. 297 și pct. 2 din Regulamentul privind modul de plată a indemnizației unice pentru persoanele eliberate din locurile de detenție, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1353 din 20 decembrie 2005, dispune de dreptul la plata indemnizației unice, dat fiind faptul că a executat pedeapsa cu închisoare și la 21 aprilie 2011, a fost eliberat din Penitenciarul nr. 17.

Conform datelor Biroului Național de Statistică, salariul mediu lunar al unui lucrător din economia națională pentru anul 2010 a constituit 2971,7 lei, astfel, mărimea indemnizației unice constituie 75%, adică 2228,77 lei.

Prin urmare, solicită Nicolae Zlobin recunoașterea ilegală a refuzului Penitenciarului nr. 17 Rezina la plata indemnizației unice și obligarea ultimului să-

i achite indemnizația unică în mărime de 2228,77 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 2000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 400 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîbnița din 26 ianuarie 2012 acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat de la Penitenciarul nr. 17 Rezina în beneficiul lui Nicolae Zlobin indemnizația unică în mărime de 2228,77 lei și cheltuielile pentru serviciile juridice în mărime de 400 lei, în total suma de 2628,77 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012 apelul declarat de către Penitenciarul nr. 17 or. Rezina a fost respins și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 04 februarie 2013, Penitenciarul nr. 13 Rezina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul Penitenciarul nr. 17 Rezina, în motivarea recursului, a indicat că consideră hotărârile instanțelor de judecate neîntemeiate, emise contrar normelor de drept material. Menționează că instanțele judecătorești nu au motivat concluziile sale privind admiterea cererii de chemare în judecată, respectiv respingerea cererii de apel. Totodată, consideră că instanțele de judecată la pronunțarea hotărârilor contestate au interpretat și aplicat eronat prevederile normelor de drept material, precum și au aplicat în mod eronat analogia legii.

De asemenea, instanțele de judecată nu au ținut cont de argumentele recurentului precum că intimatul nu are dreptul la primirea indemnizației unice în mod repetat, pe motiv că plata respectivă urmează a fi efectuată o singură dată, apreciindu-le drept declarative și lipsite de suport juridic argumentele pârâtului în acest sens.

Nicolae Zlobin prin referința depusă la 15 aprilie 2013 a solicitat respingerea recursului declarat de către Penitenciarul nr. 7 și menținerea hotărârilor judecătorești.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 24 aprilie 2013 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate de către Penitenciarul nr. 17 Rezina în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Din materialele dosarului rezultă că Nicolae Zlobin a executat pedeapsa cu închisoarea, iar la 21 aprilie 2011, a fost eliberat din locul de detenție – Penitenciarul nr. 17 Rezina.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la momentul eliberării din locul de detenție, lui Nicolae Zlobin nu i-a fost achitată indemnizația unică

pentru eliberarea din locul de detenție pe motiv că a primit-o anterior și la eliberarea repetată, aceasta nu se achită.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Nicolae Zlobin a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Penitenciarului nr. 17 Rezina la plata indemnizației unice și obligarea ultimului să-i achite indemnizația unică pentru eliberarea din locul de detenție în mărime de 2228,77 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 2000 lei.

Instanțele judecătorești, fiind investite cu judecarea pricinii în cauză, justificat au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, încasând de la Penitenciarul nr. 17 Rezina în beneficiul lui Nicolae Zlobin indemnizația unică în mărime de 2228,77 lei și cheltuielile pentru serviciile juridice în mărime de 400 lei, în total suma de 2628,77 lei.

Conform art. 15/1 din Legea nr. 297-XIV din 24 februarie 1999 cu privire la adaptarea socială a persoanelor eliberate din locurile de detenție, persoanele care au executat pedeapsa închisorii, cu excepția celor cărora, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) și ale art. 67 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, le-a fost înlocuită pedeapsa principal sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității cu pedeapsa închisorii, la eliberarea din locurile de detenție beneficiază de o indemnizație unică în mărime de 75% din salariul mediu lunar pe economie pentru anul precedent. Indemnizația se achită la data eliberării de către penitenciarul din care este eliberat deținutul, din contul mijloacelor prevăzute în acest scop în bugetul de stat.

Conform datelor Biroului Național de Statistică, salariul lunar al unui lucrător din economia națională pentru anul 2010 a constituit 2971,70 lei.

Conform pct. pct. 2 și 4 din Regulamentul privind modul de plată a indemnizației unice pentru persoanele eliberate din locurile de detenție, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1353 din 20 decembrie 2005, de indemnizație unică beneficiază persoanele care au fost eliberate din locurile de detenție în urma executării pedepsei închisorii, cu excepția aceloră cărora, în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (5) și ale art. 67 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, le-a fost înlocuită pedeapsa principal sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității cu pedeapsa închisorii. Prin eliberare din locurile de deținere se subînțelege executarea efectivă și integrală a termenului pedepsei închisorii.

Reieșind din prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești corect au concluzionat că Nicolae Zlobin beneficiază de indemnizația unică pentru eliberarea din locul de detenție. Or, la eliberarea repetată din locurile de detenție, Nicolae Zlobin întrunea condițiile legale de plată a indemnizației unice pentru eliberare din locul de detenție și legislația în vigoare nu impune restricții în acest sens.

În conexiunea celor expuse, instanța de recurs conchide că instanțele judecătorești justificat s-au pronunțat asupra admiterii parțiale a acțiunii, cauza fiind judecată cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice, cu trimitere la probele administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural prevăzute de art. 130 CPC și susținute de normele de drept material, iar argumentele invocate de către recurent în acest sens nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Penitenciarul nr. 17 Rezina.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2012 și hotărârea Judecătoriei Rîbnița din 26 ianuarie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Zlobin împotriva Penitenciarului nr. 17 Rezina cu privire la recunoașterea refuzului ilegal și obligarea la plata indemnizației unice la eliberarea din locul de detenție.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Iurie Șumcov

Ion Corolevski